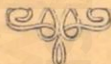

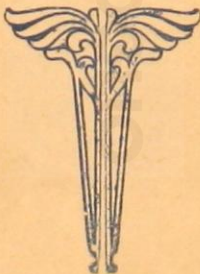
ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΟΙΝΟΤΗΣ

ΥΨΩΜΑΘΕΙΩΝ

1371

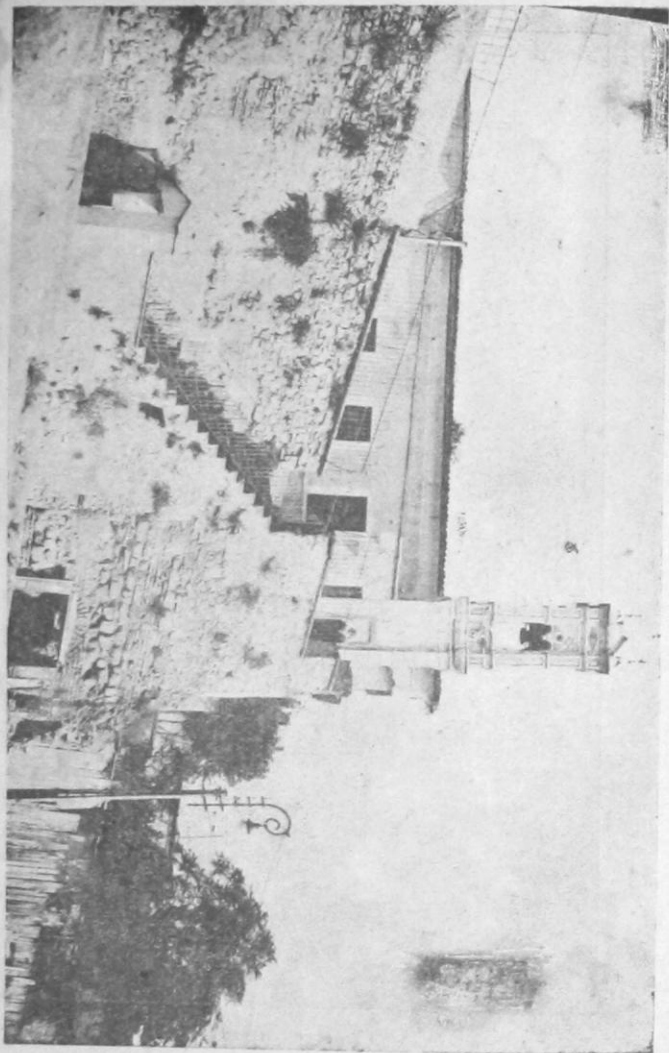

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΜΗΝΑ

Ο ΑΓΙΟΣ ΜΗΝΑΣ

Ο ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ ΜΗΝΑ

Ὁ Ἅγιος Μηνᾶς ἔζησε καὶ ἠθλήσε ἐπὶ τῆς βασιλείας Μαξιμιανοῦ κατὰ τὸ ἔτος 296 μ. Χ. κατήγετο ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἠθλήσε εἰς τὴν χώραν τῶν Νουμέρων. Ὁ ἅγιος Μηνᾶς κατήγετο ἐξ ἐπιφανοῦς οἰκογενείας καὶ ἦτο ἐκ τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ Μαξιμιανοῦ. Ἐκ βρεφικῆς ἡλικίας ἠγάπα τὸν Χριστὸν καὶ τὴν Ἁγίαν Αὐτοῦ θρησκείαν ἐλεινολόγει δὲ καὶ ἠλεγκέν πάντα μὴ πιστεύοντα εἰς Χριστὸν, εἰς τοιοῦτον δὲ σημεῖον ἔφθασε τὸ μῖσος αὐτοῦ πρὸς τὴν εἰδωλολατρείαν ὥστε ἐγκατέλειπε καὶ θέσιν καὶ ἀξιώματα καὶ περιουσίαν καὶ μετέβη εἰς ἓνα πλῆσιον τῶν Νουμέρων ὄρος ὅπου καὶ διέμεινε.

Ὅταν δὲ ἠσθάνθη ὅτι εἶχε πλέον τὸ θάρρος καὶ τὴν δύναμιν ὅπως καὶ παρησιᾶ κηρύξῃ τὸν Χριστὸν κατήλθεν ἀπὸ τὸ ὄρος καὶ ἤρχισε νὰ κατηγορῇ δημοσίᾳ τὸν πλάτην τῶν εἰδώλων καὶ νὰ κηρύττῃ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν ἐσταυρωμένον. Τοῦτο πληροφορηθεὶς ὁ βασιλεὺς ἀφοῦ προσεπάθησε διὰ διαφόρων μέσων κολακεύων καὶ ὑποσχόμενος εἰς αὐτὸν τιμὰς καὶ δόξας εἰάν ἤρνεϊτο τὸν Χριστὸν

και κατέστη αδύνατον να τον μεταπέιση, μετεχειρίσθη διαφόρων ειδών μαρτύρια εκ των οποίων ο Άγιος εξήλαθε σώος, νικητής και τροπαιοῦχος και εν τέλει διάταξε να αποκεφαλισθῆ. Τότε οι κεκρυμμένοι Χριστιανοί παρέλαβον το σώμα του και το ένεταφίασαν, αλλά ὁ του θαύματος την τρίτην ημέραν από της ταφῆς, είδον ἐπὶ τοῦ τάφου του να κατέρχεται φῶς οὐράνιον, κατενόησαν τότε ὅτι ὁ Μηνᾶς ἠγγίασε και ἔκτισαν ἐκεῖ ναὸν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ.

Μίαν ἡμέραν ἕνας χριστιανὸς μετέβαινε εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου διὰ νὰ προσευχηθῆ, ἐπειδὴ δὲ ἀπειχε ὁ ναὸς ἠναγκάσθη τὴν νύκτα νὰ διανυκτερεύσῃ εἰς ἕνα ξενοδοχεῖον, ὁ ξενοδόχος εἶδε ὅτι ὁ πελάτης του ἔφερε μαζί του και ἕνα χρυσοῦν ἐγκόλπιον τὸ ὁποῖον προώριζε ὡς δῶρον εἰς τὸν Ναὸν τοῦ ἁγίου Μηνᾶ αὐτὸ τὸν ἐσκανδάλισε και τὴν νύκτα ἐνῶ ἐκοιμᾶτο ὁ χριστιανὸς ἀφοῦ τὸν ἀπεκεφάλισε τὸν ἔκοψε εἰς μικρὰ τεμάχια και τὰ ἔβαλε εἰς ἕνα σάκκον διὰ νὰ τὰ ἐξαφανίσῃ, μόλις ἐξημέρωσε, κτυπᾷ ἡ θύρα τοῦ ξενοδοχείου και κάποιος ἔφιππος στρατιώτης ζητεῖ ἀπὸ τὸν ξενοδόχον, ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος εἶχε πρό τινος ἔλθῃ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ὁ ξενοδόχος ἀρνεῖται ὅτι κανεὶς δὲν ἦλθε εἰς τὸ ξενοδοχεῖον του, τότε ὁ στρατιώτης ὁ ὁποῖος δὲν ἦτο ἄλλος ἀπὸ τὸν ἅγιον Μηνᾶ κατεβαίνει ἀπὸ τὸν ἵππον και εἰσέρχεται εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ἀμέσως δὲ μεταβαίνει εἰς τὸν τόπον ὅπου ὁ ξενοδόχος εἶχε τὸν σάκκον μὲ τὸ τεμαχισμένον σῶμα τοῦ δυστυχῆ, τὸν ἐρωτᾷ αὐτὸ τί

εἶναι τότε, ὁ ξενοδόχος πίπτει εἰς τοὺς πόδας τοῦ ξένου στρατιώτου και τὸν παρεκάλει νὰ μὴ καταστήσῃ γνωστὸν τὸ κακούργημά του, τότε ὁ Ἁγιος ἀφοῦ ἔβγαλε τὰ τεμάχια ἐκ τοῦ σάκκου τὰ συνηρομολόγησε και ἀφοῦ προσηυχῆθη διάταξε τὸν νεκρὸν νὰ ἀναστῆ λέγων εἰς αὐτὸν δὸς δόξαν τῷ Θεῷ.

Ἐκεῖνος ἐνόμισε ὅτι ἐξύπνησε ἀπὸ τὸν ἕπνον, ἀλλ' ὅταν ἔμαθε τὰ διατρέξαντα ἔδόξασε τὸν Θεὸν και τὸν ἅγιον Μηνᾶ. Τότε ὁ ἅγιος εἰς αὐτὸν μὲν εἶπε νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν δρόμον του τὸν δὲ ξενοδόχον ἀφοῦ τὸν ἐπέπληξε και τὸν κατήχισε εἰς τὴν χριστιανικὴν πίστιν, ἀνέβη εἰς τὸν ἵππον του και ἔγινεν ἄφαντος.

2.

Ἐνας χωλὸς και μία ἄλαλος γυναῖκα μετέβησαν εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου τὴν παραμονὴν τῆς μνήμης του διὰ νὰ ἀγρυπνήσουν εἰς τὸν Ναὸν και νὰ προσευχηθοῦν χάριν τῆς θεραπείας των, ὁπότε τὴν στιγμὴν ποῦ ὅλοι ἐκοιμῶντο και ἠγρύπνουν μόνον αὐτοὶ οἱ δύο, ἐφάνη ἔφιππος ὁ Ἁγιος και εἰς τὸν μὲν χωλὸν διάταξε νὰ περιπατήσῃ και εἰς τὴν ἄλαλον νὰ ὀμιλήσῃ και ὁ τοῦ θαύματος και οἱ δύο ἐθεραπεύθησαν και ἔδόξασαν τὸν Θεὸν και τὸν Ἁγιον.

3.

Ἐνας ἔβραϊὸς εἶχε φίλον ἔμπιστον κάποιον Χριστιανὸν εἰς τὸν ὁποῖον ὁπότε ἔφευγε μακρὰν εἰς ταξίδιον χάριν τῶν ἐμπορικῶν του υποθέσεων ἐνεπιστεύετο τὰ χρήματά του.

Μίαν ἀπὸ τὰς πολλὰς φορὰς μέλλον νὰ ταξιδεύσῃ ὁ ἔβραϊος ἀφῆκε εἰς τὸν φίλον του ἕνα βιολάντιον μὲ διακόσια νομίσματα μεγάλης ἀξίας. Ὁ χριστιανὸς σκανδαλισθεὶς αὐτὴν τὴν φορὰν ἠρνήθη νὰ τὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν ἔβραϊον λέγων ὅτι αὐτὴν τὴν φορὰν δὲν μοῦ ἀφῆκες χρήματα.

Τότε ὁ ἔβραϊος ἐπειδὴ δὲν εἶχε μάρτυρα ὅτι τὰ πᾶρῶσε τὸν ἠνάγκασε νὰ μεταβοῦν εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ καὶ νὰ ὀρκισθῆ εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου ὅτι δὲν ἔλαβε χρήματα πρὸς φύλαξιν, ὁ χριστιανὸς ἐδέχθη καὶ ἀφοῦ ἔφθασαν εἰς τὸν Ναὸν ὠρκίσθη ἐπὶ τῆς ἀγίας εἰκόνας τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ ὅτι δὲν ἔλαβε τὰ χρήματα. Μετὰ τὴν ὀρκομωσίαν ἐξῆλθον τοῦ Ναοῦ, ἐπέβησαν εἰς τοὺς ἵππους των διὰ νὰ φύγουν, ὁπότε ἀπὸ τὸ θυλάκιον τοῦ χριστιανοῦ ἔπεσε τὸ κλειδίον τοῦ ταμείου του, ὅταν ἀρκετὰ ἀπεμακρύνθησαν ἀπὸ τὸν ναὸν ὁ ἔβραϊος ἐθεώρησε καλὸν νὰ καταβοῦν καὶ νὰ ἠσυχάσουν καὶ αὐτοὶ καὶ οἱ ἵπποι των ὀλίγον, μόλις ὅμως ἀνεπαύθησαν ἐπὶ τῆς γλῶσς βλέπει ὁ χριστιανὸς τὸν δούλον του νὰ ἔρχεται καὶ νὰ κρατεῖ εἰς τὰ χεῖράς του τὸ βιολάντιον τοῦ ἔβραϊοῦ καὶ τὸ κλειδίον τοῦ ταμείου του, περιέργως ἐρωτᾷ τὸν δούλον του ποῦ εὗρηκε τὸ κλειδίον του καὶ τὸ βιολάντιον καὶ ποῖος τοῦ τὰ ἔδωσε διὰ νὰ τὰ φέρῃ, τότε ὁ δούλος τῷ λέγει ἕνας στρατιώτης ἔφιππος ἦλθε καὶ ἔφερε τὸ κλειδίον καὶ εἶπε εἰς τὴν κυρίαν μου ὅτι σὺ τὸ στέλλεις διὰ νὰ ἀνοίξῃ τὸ ταμεῖον σου καὶ νὰ δώσῃ εἰς ἐμὲ τὸ βιολάντιον

τοῦ ἔβραϊοῦ νὰ τὸ φέρω εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ ὅπου εὗρίσκεισαι. Τότε καὶ οἱ δύο συντετριμμένοι κατενόησαν ὅτι ἦτο θαῦμα τοῦ Ἁγίου καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὸν Ναὸν ὅπου ὁ μὲν ἔβραϊος ἐδέχθη τὸ βάπτισμα ὁ δὲ χριστιανὸς ἐξήτησε ἄφεσιν τῆς ἁμαρτίας του ἀπὸ τὸ Ἅγιον Μηνᾶν.

Πολλὰ καὶ διάφορα θαύματα ἐπετέλεσεν καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπιτελῇ ὁ Ἅγιος Μεγαλομάρτυς καὶ Θαυματουργὸς Μηνᾶς.

Καὶ σήμερον ἀκόμη ὁμολογοῦσιν ὅτι ὅσοι μετὰ πίστεως πραγματικῆς ἐζήτησαν τὴν χάριν καὶ τὴν μεσιτείαν αὐτοῦ ἀπ λαβὸν τοῦ ποθομένου,

ΜΕΓΑΛΥΤΗΡΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΜΗΝΑ

Τὸν ἐν στρατηλάταις θαυματουργὸν καὶ ἐν ἀθλοφόροις ἀπροσμάχητος βοηθὸν τὸν τοῦ βροτοκτόνου δαίμονος ἐλατῆρα τὸν Μέγαν Μηνᾶν ὑμνοῖς τιμήσωμεν.

Ἔχοντες Ναὸν σου τὸν ἱερὸν τοῦτον ἀθλοφόρε ὡς προπύργιον ἰσχυρὸν προσφεύγωμεν τούτῳ καιρῷ τῆς δυστυχίας καὶ ἐπειρίας πάσης ἀπολυτρούμεθα.

*Έχοντες εικόνα σου τὴν σεπτὴν Μηνᾶ μεγαλομάρτυς ὡς προπύργιον ἰσχυρὸν προσφεύγωμεν ταύτῃ ἐν πᾶσι τοῖς κινδύνοις πόνοις καὶ θλίψεσι ἀπολυτρούμενοι.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

Ὡς τῶν ἀσωμάτων συνόμιλον καὶ τῶν ἀθλοφόρων ὁμόσκηνον συνελθόντες ἐν πίστει Μηνᾶ εὐφημοῦμεν σε εἰρήνην τῷ κόσμῳ αἰτούμενοι καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

Πάντας τοὺς τὴν θεῖαν καὶ σεπτὴν σου ἀσπάζομένους εἰκόνα Μεγαλομάρτυς Μηνᾶ, πάσης ἀπολύτρωσαι ὀργῆς καὶ θλίψεως, κατ' ἐξαιρέτον τρόπον δὲ τῆς νῦν κατεχούσης ἀνάγκης ἀπάλλαξον καὶ πάσης ἄλλης ὀργῆς ὅπως ταῖς πρεσβείαις σου πάντες, πάντοτε σωζόμενοι πόθῳ τὸ σεπτὸν σου ὄνομα γεραίρωμεν. Ἀμήν

(Ἐγράφη καὶ συνστάχθη ὑπὸ τοῦ ἱσρατικοῦ Προϊσταμένου τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ Οἰκονόμου Γεωργίου Παδοπούλου.)

STAVANOGLIO
MILANO